

γεροντόπιασμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Μεσσην. Τριφυλ.) — Ν.Πολίτ., Παροιμ. 3, 577 — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γεροδόπιασμα Ζάκ. Κεφαλλ.

Έκ τοῦ ρ. γεροντοπιάνω.

1) Τὸ ἐξ ἡλικιωμένων γονέων, ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ πατρὸς γέροντος γεννηθὲν τέκνον ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Γεροδοπιάσματα, παιδιὰ τ'ς ἀρφάνιας (τὰ ἐξ ἡλικιωμένου πατρὸς γεννώμενα τέκνα ἀπομένουν συνήθως ὀρφανὰ εἰς μικρὰν ἡλικίαν) Κεφαλλ. Πβ. καὶ Ν.Πολίτ., ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ τελευταῖον τέκνον τῆς οἰκογενείας, τὸ οἶονεῖ γεννηθὲν κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν τῶν γονέων του — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Συνών. εἰς λ. γεροντόπαιδο 2α. 3) Ὑβριστικῶς, ἄνθρωπος μὲ καχεκτικὴν ἐμφάνισιν καὶ δύστροπον χαρακτῆρα Ζάκ. — Λεξ. Δημητρ.

γεροντοπορεύομαι Λεξ. Αἰν.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. πορεύομαι.

Φέρομαι ὡς γέρων, πράττω ὡς οἱ γέροντες.

γεροντοπούλα ἡ, Πελοπν. (Ἀχούρ.)

Έκ τοῦ οὐς. γέροντας καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πούλα.

Θυγάτηρ δημογέροντος: Ἄσμ.

Ἔς τὰ μάτια μοιάζει Φράγκισσα, ἔς τὰ φρόδια Φραγκοπούλα, ἔς τὸ λυγρό της τὸ κορμὶ μοιάζει γεροντοπούλα.

γεροντοπουλλάδα ἡ, ἀμάρτ. γιρουντουπ'λλάδα Σκυρ. γιρουνδουπουλλάδα Λέσβ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. πουλλάδα.

Σκωπτικῶς, κόρη ὑπερβᾶσα πρὸ πολλοῦ τὴν ὥραν τοῦ γάμου καὶ ἐξακολουθοῦσα νὰ νεανιεύεται ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πρόβαλι, γιρουνδόρνιθα καὶ γιρουνδουπουλλάδα καὶ σὺ πονδία μαλλιάρη, νὰ δῆς τὴ βατινάδα Λέσβ. Συνών. γεροντοπροβατίνα 2, γεροντόρνιθα 2.

γεροντόπρινος ὁ, Λεξ. Βλαστ., 456.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. πρίνος.

Πρίνος γηραλέος.

γεροντοπροβατίνα ἡ, Πελοπν. (Δίβρ. κ.ά.) γεροδοπροβατίνα Κρήτ. (Ἡράκλ. Μόδ. Νεάπ. Πλάκ. κ.ά.) ἔροδοπροβατίνα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γραινδοπροατίνα Κάσ. γεροδοπροβατίνα Κρήτ. (Ἀχεντρ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. προβατίνα. Ὁ τύπ. γραινδοπροατίνα κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γραῖα-γραιά.

1) Προβατίνα μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: Ἡσφαξα μιὰ ἔροδοπροβατίνα, πὺν δὲν ἐκόλλῃ τὸ κριάς τση ἔς τὸ δοῖχο Ἀπύρανθ. Σκιὰς δέκα γεννῶ ἔναι βλιό ἡ γεροδοπροβατίνα (σκιὰς = τοῦλάχιστον) Ἀχεντρ. Ἡχασα μιὰ γεροδοπροβατίνα αὐτόθ. || Παροιμ. Πλιά ἀρνιά ἔναι ἔς τὸ μακελεῖο παρὰ γεροδοπροβατίνες (μεγαλυτέρα εἶναι ἡ συχνότης τοῦ θανάτου εἰς τοὺς νέους παρὰ εἰς τοὺς γέροντας) Μόδ. Συνών. παροιμ. «Πλεῖστερες πουλλακίδες σφάζονται πέρι (= παρὰ) γερόκοττες» 2) Μετων., κόρη ἄγαμος προκεχωρημένης ἡλικίας Κρήτ. (Ἡράκλ. Πλάκ. κ.ά.): Ἄσμ.

Γεροδοπροβατίνα μου, συμμάζωξε τὸ νοῦ σου!

Δὲν εἶσαι δώδεκα χρονῶ, μονό ἔσαι τοῦ καιροῦ σου Πλάκ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοπουλλάδα.

γεροντοπροβιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδοπροβιά Α.Κρήτ. γεροδοπροβέ Δ.Κρήτ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. προβιά.

Τὸ δέρμα γηρασμένων προβάτων.

γεροντόρνιθα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) γιρουνδόρνιθα Λέσβ. Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. ὄρνιθα.

1) Ὅρνις γηραλέα. Συνών. γερόκοττα, παλιόκοττα.

2) Σκωπτικῶς, γυναῖκα περασμένης ἡλικίας: Ἄσμ.

Ξύπνησε γεροντόρνιθα καὶ φετινὴ πουλλάδα καὶ τριμηνίτικο ἀβγό, ν' ἀκούσης πατινάδα

Κρήν.

Πρόβαλι, γιρουνδόρνιθα καὶ γιρουνδουπουλλάδα

καὶ σὺ πονδία μαλλιάρη, νὰ δῆς τὴ βατινάδα

Λέσβ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοπουλλάδα.

γεροντισεβντιάς ὁ, ἀμάρτ. γεροδοσεβδᾶς Κρήτ. (Νεάπ. Σέλιν. κ.ά.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σεβντιάς.

Ἑρωτικὸν πάθος δημιουργούμενον κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν: Ὁ Θεὸς νὰ σᾶσε φυλάη ἀπὸν τὸ ἄδικο, μὰ καὶ ἀπὸν τὸ γεροδοσεβδᾶ Σέλιν. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ξεμιστεύῃ ἀπὸν τὸ γεροδοσεβδᾶ (ξεμιστεύῃ = γλυτώνῃ) Νεάπ. || Ποίημ.

Ἔχετε γεμὰ, βουβόγεροι μὲ τζιβλιασμένα μάθια,

ἀπὸν ὁ γεροδοσεβδᾶς σᾶς ἤκανε κοιμάθια.

Νεάπ. Συνών. γεροντοέρωτας.

γεροντισκανιάς ὁ, ἀμάρτ. γεροδοσκανιάς Κρήτ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σκανιάς. Πβ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 36 (1924), 187.

Ὁ ἀκάθαρτος γέρων.

γεροντόσκροφα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοσκροφα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σκρόφα.

Θῆλυς χοῖρος μεγάλης ἡλικίας: Εἶδα ἔροδοσκροφα ν' ἐτούτη; Συνών. γεροντολαμάσα.

γεροντισκροφάρα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοσκροφάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σκροφάρα.

Γηραλέος μέγας θῆλυς χοῖρος: Εἶδα ἔροδοσκροφάρα ν' ἐτούτη;

γεροντόσκυλλος ὁ, ἀμάρτ. ἔροδοσκυλλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἔροδοσκυλλᾶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σκύλλος.

Γηραλέος σκύλλος: Κεῖνος ὁ ἔροδοσκυλλος πού ἔχετ' ἐνφύρησε;

γεροντόσπαρμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ.) γεροδόσπαρμα Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.) γεροντόσπερμα Πελοπν. (Μανιάκ.) γεροδόσπερμα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σπάρμα.

Τὸ ἐκ πατρὸς γέροντος γεννηθὲν τέκνον ἐνθ' ἄν.: Ἡ Καλλιτσα τοῦ Λιόπ'λου εἶναι γεροντόσπαρμα Δίβρ. Μοῦ εἶπε καὶ κεῖνο τὸ γεροντόσπαρμα τοῦ Γερόγιαννη νὰ σμείξουμε τὰ γίδια αὐτόθ. Ἀνάθεμά σε, γεροδόσπαρμα (ἀρὰ) Μεραμβ. Ἔς τὸ ἰδιόβολο νὰ πᾶς, γεροδόσπαρμα Κίτ. Μάν. Συνών. γεροντόπιασμα, γεροντόσπορος, γεροντοφυτεῖα 3.

γεροντόσπιτο τό, ἀμάρτ. γεροδόσπιτο Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐς. σπίτι.

Παλαιὰ οἰκία: Ἐσωρήμαξε τὸ γεροδόσπιτο τοῦ παπποῦ

